

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3C/71/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813206490
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5813206490.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom JUDr. Milanom Antalom, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Bratislava, Pribinova ul. 25, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I/ Súd návrh žalobcu **z a m i e t a**.

II/ Žalovanej súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobným návrhom podaným pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27.09.2012, vedeným pod sp. zn. 6C/106/2012, domáhal voči žalovanej zaplata sumy 175,- € titulom majetkovej škody, sumy 276,60 € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku, zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 5790055 dlžníkom I. P., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 3583/2006. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Dolný Kubín a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č. 5503*017240. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 16.09.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Očakával, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote, k čomu však nedošlo. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 a § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, je povinnosťou súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu, navrhol žalobca vykonať ako dôkaz príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 01.12.2006 s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa

dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 15.02.2011 o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom predstavuje výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a na publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15,- €. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu sumu 175,- €.

Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie súdu v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 €. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 276,60 € s tým, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 152 dní. Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Okresný súd Dolný Kubín dňa 04.09.2013 podľa § 85 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) danú vec postúpil Okresnému súdu Námestovo ako súdu miestne príslušnému s poukazom na to, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručovaný už v čase, keď v danej exekučnej veci konal Okresný súd Námestovo ako všeobecný súd štátu, vystupujúceho ako žalovaný, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo (návrh na zmenu súdneho exekútora Okresnému súdu Dolný Kubín doručený dňa 01.10.2010, kedy vec pôvodne Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 6Er/291/2006 patrila Okresnému súdu Námestovo čl. 44).

Žalobca proti postúpeniu veci Okresnému súdu Námestovo podal námietky, na základe ktorých rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8NcC/454/2013 zo dňa 28.11.2013. Predmetným uznesením nadriadeného súdu bola vyriešená otázka zákonného sudcu.

Žalovaná sa k veci nevyjadřila.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 12.06.2014, a to v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Právnomu zástupcovi bolo predvolanie doručené dňa 03.06.2014, rovnako ako žalovanej.

Dňa 06.06.2014 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu (č.l. 71-73), ktorým žalobca žiadal zrušiť nariadené pojednávanie z dôvodu, že mu nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Námestovo. Uviedol, že už v návrhu na začatie konania označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený prejednaním a rozhodnutím vecí, pričom dosiaľ mu neboli oznámené výsledky procesných postupov sudcu a súdu, ktoré by boli základom pre spoľahlivé riešenie otázky zachovania nestrannosti súdu a ustanovenia nestranného zákonného sudcu. Vzhľadom na uvedené žiadal pojednávania zrušiť, a to až do právoplatného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázky zákonného sudcu. Žalobca zároveň navrhol doplniť dokazovanie znaleckým posudkom znalcom z odboru Právne vzťahy k cudzine, odvetvia Európske právo, ktorý nechal spracovať na preukázanie skutočnosti, že postup exekučného súdu je nesprávny, ktorý zodpovie otázky týkajúce sa interpretácie a aplikácie smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, a to so žalobným návrhom zo dňa 17.09.2012 (č.l. 1-4), uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 8NcC/454/2013-66 zo dňa 28.11.2013, ako aj ostatného obsahu spisu ako aj exekučným spisom

Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3Er/1223/2008, pripojeným na základe návrhu žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým záverom, ktoré nasledovne právne kvalifikoval.

Nárok žalobcu bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 3Er/1223/2008, spočívajúcom v oneskorenom rozhodnutí o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3Er/1223/2008 vyplýva, že žalobca ako oprávnený návrhom podaným dňa 28.03.2006 na Exekútorskom úrade JUDr. Jozefa Rišiana navrhol vykonanie exekúcie voči povinnej Anne Kovaľovej, bytom Beňadovo 146 o vymoženie sumy 3 000,- Sk a jej príslušenstva, trov exekúcie a trov právneho zastúpenia jednak v predchádzajúcom konaní a právneho zastúpenia v exekučnom konaní, a to na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice sp. zn. EN 6667/2005, NZ 62379/2005 zo dňa 10.12.2005, vyhotovenej notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačom so sídlom v Partizánskom. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 3583/2006, doručenou Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 24.04.2006, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 25.04.2006 vydaním poverenia č. 5503 017240, ktorým v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. poveril súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana vykonaním exekúcie. Konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. 6Er/291/2006. V súlade s § 18a, § 18b zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov došlo v danej veci k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na Okresný súd Námestovo. Od 01.01.2008 sa teda na konanie stal príslušným Okresný súd Námestovo. Návrhom zo dňa 16.09.2010, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 20.09.2010, odstúpeným Okresnému súdu Námestovo dňa 05.10.2010, oprávnený požiadal v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku o zmenu súdneho exekútora JUDr. Jozefa Rišiana a poverenie vykonaním exekúcie Exekútorský úrad JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava. Bez rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, súd uznesením č.k. 3Er/1223/2008-23 zo dňa 15.02.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a súčasne ju v celom rozsahu zastavil. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, nakoľko v prípade ak dôjde k zastaveniu exekúcie, zmena súdneho exekútora by bola neúčelná. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie dňa 21.03.2011 požadujúc jeho zrušenie. Uznesením zo dňa 30.05.2012, č.k. 7CoE/23/2012 - 38 Krajský súd v Žiline ako súd odvolací napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Uznesenie okresného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú v spojení s uznesením Krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.07.2012. Dňa 28.08.2012 podal žalobca voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2012, sp. zn. 7CoE/23/2012 dovolanie. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5CdO/318/2012 zo dňa 15.08.2013 bolo dovolanie oprávneného odmietnuté. Zároveň povinnému náhrada trov dovolacieho konania nebola priznaná a návrh oprávneného na prerušenie konania bolo zamietnuté.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie, nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup, 2. škodu, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 06.09.2010, t.j. ku dňu doručenia žiadosti o zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 3Er/1223/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 01.10.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 05.10.2010. O návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté (súdu nie je zrejmé aké uznesenie o zmene súdneho exekútora zo dňa 15.02.2011 čl. 2) bolo žalobcovi doručené, viď žalobný návrh, uznesením zo dňa 15.02.2011, právoplatným dňa 30.07.2012, súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a v celom rozsahu ju zatavil. Vzhľadom na to, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno konštatovať v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu (súd v citovanom uznesení konštatuje na strane 4, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora doposiaľ nerozhodol, nakoľko v prípade ak dôjde k zastaveniu exekúcie, zmena súdneho exekútora by bola neúčelná. Pokiaľ ide o návrh oprávneného, i keď o tomto nebolo rozhodnuté dodnes, vzhľadom na skutočnosť, že exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a konanie bolo súčasne zastavené, potom čo súd dospel k záveru o neprípustnosti exekúcie, bolo by rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nadbytočné, vzhľadom na následok vyhlásenia exekúcie za neprípustnú, ktorým je jej zastavenie. Napriek tomu, že v danej exekučnej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, nemal súd preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody.

V zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Škodu je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia (najmä peňažného). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ je možné). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesný postup priečiaci sa zákonu, nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Žalobca však v tomto smere, napriek riadnemu poučeniu súdom o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nepredložil, ale ani neoznačil, žiadne dôkazy, ktoré by podporovali záver, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Žalobcom vyčíslené náklady spojené s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, ktoré vyčíslil paušálne vo výške 70,- € ako výdavky na správu pohľadávky

prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, vo výške 40,- € na udržiavanie a správu informačného systému, vo výške 50,- € na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a vo výške 15,- € na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, totiž nie je možné považovať za preukázateľnú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Žalobca nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise, sa takéto podania žalobcu nenachádzajú. Pokiaľ ide o správu pohľadávky žalobcu, je zrejmé, že pohľadávky žalobcu nie sú evidované v osobitných informačných systémoch (t.j. 1 pohľadávka = 1 informačný systém), a teda udržiavanie a správa informačného systému sa týka všetkých pohľadávok evidovaných v tomto systéme, nielen pohľadávky uplatnenej v danom exekučnom konaní. Je teda zrejmé, že bez ohľadu na existenciu či neexistenciu pohľadávky uplatnenej v predmetnom exekučnom konaní, musí žalobca vynakladať náklady na vedenie informačného systému vzhľadom na svoje ostatné pohľadávky. Rovnako je logický predpoklad, že pohľadávku uplatnenú v predmetnom exekučnom konaní, by žalobca viedol aj v prípade rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Samotné vydanie rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote teda samo osebe nemá vplyv na náklady vynakladané žalobcom na informačný systém. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. nielen oprávnený ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodný exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie. Pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora by žalobca musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti tohto pôvodného exekútora mu vznikla škoda, ktorú skutočnosť žalobca nepreukázal. V takom prípade by ale bola zároveň daná zodpovednosť pôvodného súdneho exekútora.

Na základe uvedeného potom dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by nepravým úradným postupom súdu došlo k spôsobeniu škody na majetku žalobcu. Žalobca však nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnej v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce žalobca poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stretu kontaktu s povinným), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a následne zastavená pre nespôsobilosť notárskej zápisnice byť exekučným titulom, ktorá bola vyvolaná predovšetkým zavinením oprávneného, vzhľadom na spôsob a postup uzavretia zmluvy o úvere s povinnou, ako aj následný postup pri spísaní predmetnej notárskej zápisnice (zastúpenie povinnej právny zástupcom určeným v zmluve o úvere, ktorý navyše zastupoval i oprávneného). V tejto súvislosti súd poukazuje na základný princíp práva, a to, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Vzhľadom na vyššie uvedené, potom čo súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobcovi nebola spôsobená žiadna škoda, žalobca jej vznik nepreukázal, zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom znalca z odboru Právne vzťahy k cudzine, odvetvia Európske právo, za účelom preukázania skutočnosti, že postup exekučného súdu nie je správny, keď súd sám dospel k záveru o nepravom úradnom postupe, ktorý však nemal za následok vznik škody, a teda vykonanie tohto dôkazu, ktorý navyše zatiaľ nebol žalobcom predložený, by nebol v záujme hospodárnosti konania.

Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je táto zodpovednosť daná, dospel súd k záveru, že v dôsledku nepreukázania jednak nesprávneho úradného postupu a jednak vzniku škody namietaným nesprávnym úradným postupom nie je možné návrhu žalobcu vyhovieť, preto návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Len záverom sa poznamenáva, že súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca ešte pred začatím tohto súdneho konania podal najneskôr dňa 25.09.2012 na Ministerstvo spravodlivosti SR písomnú žiadosť podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie nárokov uplatňovaných v

tomto konaní. V dôsledku neuspokojenia nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti sa ich žalobca mohol domáhať na súde (§ 16 ods. 4 cit. zákona), keďže uvedená lehota počas tohto súdneho konania už uplynula.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bola žalovaná, preto by jej patrilo právo na náhradu trov konania. Žalovanej ako účastníčke konania úspešnej nepriznal náhradu trov konania, pretože jej účasťou v konaní žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho
doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 OSP ods. 1, 2 v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(3) Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z.).